

رسانه‌های خارجی در صداوسیما

خبرنگاران رسانه‌های بین‌المللی از ساختمان شیشه‌ای جام‌جم صداوسیما بازدید کردند. در این بازدید که شبکه‌های برون‌مرزی صداوسیما مانند پرس‌تی‌وی، العالم، هیسپان تی‌وی، سحر و همین‌طور خبرنگارانی از شبکه‌های المنار و المیادین لبنان، العربی قطر، آخابر AHaber شبکه تلویزیونی ترکیه و CNN ترک، تلویزیون فرانس ۲۴ اسپانیولی، راشاتودی روسیه، العهد، آی‌نیوز و الغدیر عراق، ZDF آلمان، سی‌جی‌تی‌ان و فونیکس چین و صدای افغان (آوا) افغانستان حضور داشتند، پیمان جبلی، رئیس صداوسیما خبرنگاران را در این بازدید همراهی می‌کرد. او از رسانه‌های بین‌المللی بابت رساندن صدای مظلومیت خبرنگاران و تجاوز رژیم صهیونیستی به صداوسیما تقدیر کرد. در ۲۶ خردادماه امسال نیروی هوایی اسرائیل ساختمان شیشه‌ای صداوسیما را هدف حمله موشکی قرار داد. این حمله که در حین پخش زنده برنامه خبری شبکه خبر رخ داد، با انفجارهای شدید و آتش‌سوزی همراه بود که برای دقایقی پخش برنامه را مختل کرد.

اعلام برندگان امی خبر ۲۰۲۵

در مراسم جوایز امی خبر و مستند سال ۲۰۲۵، شبکه‌های سی‌بی‌اس، ای‌بی‌سی، سی‌ان‌ان و نشنال جنوگرافیک به‌عنوان برندگان اصلی معرفی شدند. برنامه «اخبار جهانی امشب با دیوید مور» از ای‌بی‌سی برای سومین سال متوالی جایزه بهترین برنامه خبری زنده را کسب کرد و «داستان کامل با اندرسون کوپر» از سی‌ان‌ان برای دومین سال پیاپی بهترین برنامه خبری ضبط‌شده را به خود اختصاص داد. سی‌بی‌اس با پنج جایزه، از جمله سه جایزه برای «۶۰ دقیقه»، پیش‌تاز بود. ای‌بی‌سی، سی‌ان‌ان و نشنال جنوگرافیک هرکدام چهار جایزه و نیویورک‌تایمز سه جایزه دریافت کردند. جوایز امی خبر و مستند از معتبرترین جوایز در حوزه روزنامه‌نگاری و تولید محتوای غیرداستانی است که آکادمی ملی هنرها و علوم تلویزیون آمریکا اهدای کند. جایزه امی به‌منظور تجلیل از آثار برجسته در زمینه‌های خبری، گزارشگری، مستندسازی و برنامه‌های تحلیلی اهدا می‌شود. این رویداد از سال ۱۹۸۰ آغاز شده و دو بخش اصلی خبری و مستند دارد و مراسم آن نیز در نیویورک برگزار می‌شود.

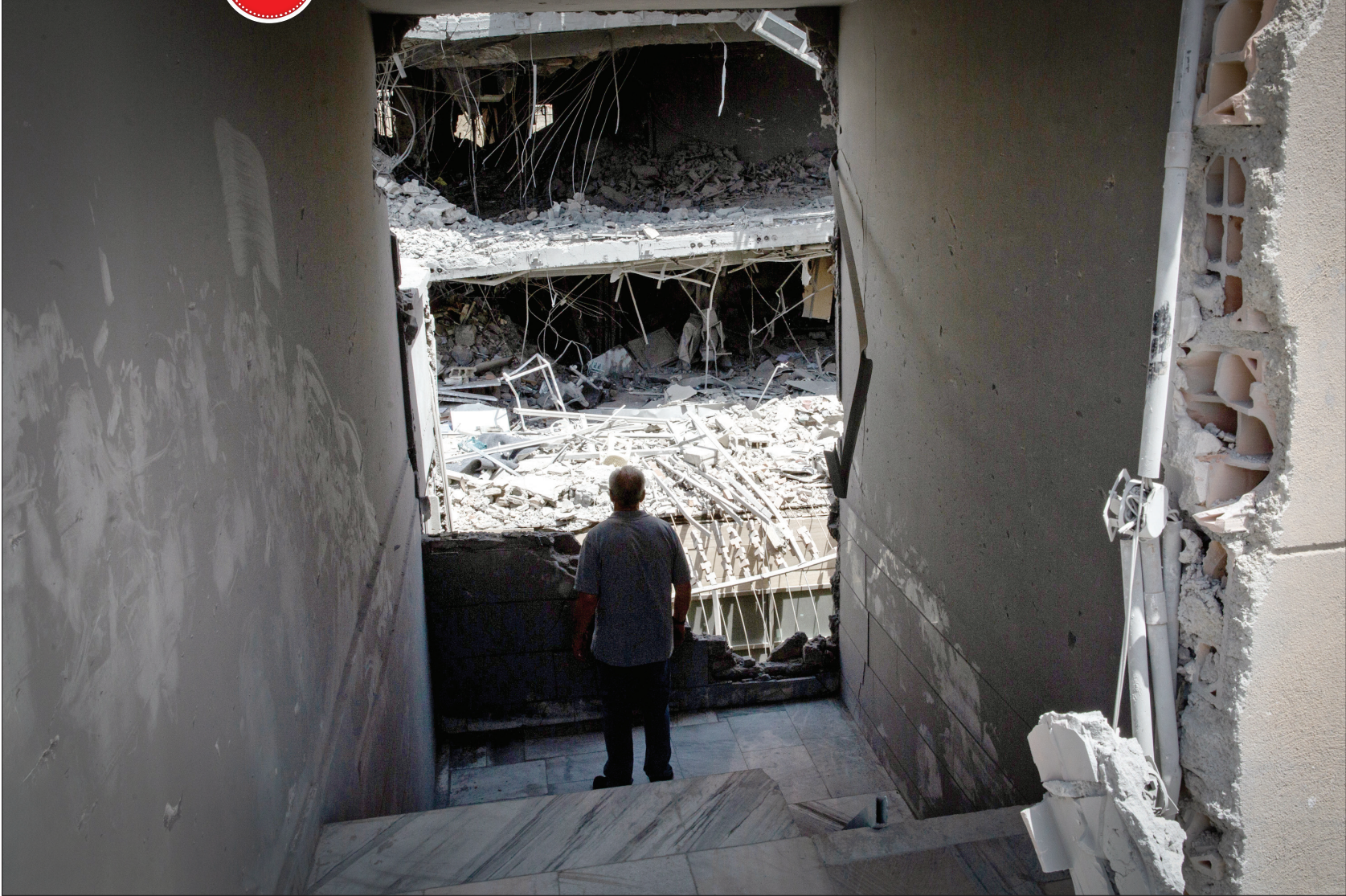
انتشار فصل چهارم سریال «خرس»

فصل چهارم سریال خرس (The Bear)، درام کمدی تحسین‌شده شبکه FX، منتشر شد. تمام ۱۰ قسمت این سریال روی پلتفرم هولودیزینی‌پلاس عرضه شده و برای دائلود و تماشا در دسترس است. فصل چهارم، داستان کارمن برزاتو با بازی جرمی آلن‌ وایت را ادامه می‌دهد که پس از نقد تند شیکاگو تریبون، برای نجات رستوران‌ش تلاش می‌کند. آیو ادیبری (سیدنی) و ابن ماس‌باکراک (رچی) با نقش‌آفرینی‌های برجسته، محور داستان هستند، درحالی‌که بری لارسون و دانیل ددوالیر به‌عنوان بازیگران جدید به سریال پیوسته‌اند. این فصل، با تمرکز بر روابط و خودشناسی، به‌فرم اصلی سریال بازگشته و نقدهای مثبتی دریافت کرده، هرچند برخی منتقدان معتقدند هنوز به اوج فصل‌های اولیه نرسیده است، راتن تومیتوز به فصل تازه سریال نمره ۷۷ داده که استقبال خوب اما کمتر از فصل‌های قبل است. آینده سریال برای فصل پنجم هنوز نامشخص است، اما گفته می‌شود تیم سازنده ایده‌هایی برای ادامه دادن داستان سریال مطرح کرده‌اند.

فرهنگ

CULTURE

۱۴

عکس: آرش خاموشی / هم‌میهن

تاریخ ما را به‌یاد خواهد آورد

سخنی با آنان که هنگام تجاوز با استدلال این‌که

قربانی متجاوز را تحریک کرده است، قربانی را محکوم می‌کنند

کروه فرهنگ: نیکو سرخوش، مترجم، نویسنده و دکتری علوم سیاسی دانشگاه تهران در نخستین روزهای تجاوز اسرائیل به ایران در پستی اینستاگرامی به محکومیت سکوت روشنفکران در قبال این واقعه پرداخت و نوشت: «اینجا ایران است و تاریخ ما را به یاد خواهد آورد. چهار روز از جنگ تحمیلی اسرائیل به ایران می‌گذرد، ۹۰ درصد کشته‌شدگان کودکان و غیرنظامیان هستند. اما بسیاری از نخبگان سیاسی یا به اصطلاح روشنفکران اعم از راست و چپ، بسیاری از جایزه‌بگیران حرفه‌ای صلح جهانی، بسیاری از جایزه‌بگیران سینمایی، بسیاری از فعالان «زن، زندگی، آزادی» و بسیاری از نویسندگان و مترجمان این مرزوبوم سکوت کرده‌اند. منتظر چه هستید؟ اگر مثلاً حوثی‌ها زیانم لال به یک پایگاه نظامی غربی در منطقه حمله کنند و خدای ناکرده چند چشم‌آبی و مو بلوند زخمی شوند، همگی شمع روشن می‌کنیم و این حرکت را محکوم می‌کنیم اما امروز دریغ از یک استوری، یک کامنت، یک محکومیت ساده و کم‌هزینه. چه به سرمان آمده است؟ کلاغ برای حفظ آشیانه‌اش می‌جنگد، گربه برای حفظ قلمرواش مبارزه می‌کند. اما من روشنفکر، من فعال مدنی یا سیاسی به چه موجودی تبدیل شده‌ام؟ از چه می‌ترسید؟ از فحش باک‌های شاهزاده یا حامیان اسرائیل؟ یا شاید هم فکورانه دارید در اسباب‌بازی‌های نظری‌تان به دنبال دلیلی برای سخن گفتن می‌گردید. وقتی از یک فعال چپ می‌پرسند نظرت در مورد این حمله چیست؟ می‌گوید: نظری ندارم هر دو این کشورها (ایران و اسرائیل) کشورهای نولیبرال هستند! آن دیگری فقط لغو جلسه رونمایی کتاب‌اش در ساری و بابل را اعلام می‌کند اما در آن کتاب‌های کوفتی درسی سخنی از حفظ تمامیت ارضی کشور، محکومیت متجاوز و... نشده است؟ خاک عالم بر سرتان! شما به چه هیولاهایی تبدیل شده‌اید؟ یک مشت «اراذل فکری»؟!» چنین نوشته‌ای البته طبیعی بود که بدون واکنش نماند و چنین نیز شد. سرخوش نیز اما دوباره دست به قلم شد و در مقاله بلندی که در دوم تیرماه ۱۴۰۴ یک روز پیش از اعلام آتش‌بس، نوشته شده و در اختیار روزنامه هم‌میهن قرار داده است، به شرح دقیق‌تر استدلال‌های خود در این زمینه پرداخته است.

نیکو سرخوش

نویسنده و مترجم

آخرین پست من در اینستاگرام با این عبارت آغاز می‌شود: «اینجا ایران است و تاریخ ما را به یاد خواهد آورد...». این مطلب واکنش‌هایی را برانگیخت زیرا که انتقادی بود به سکوت و انفعال بسیاری از اهالی قلم، روشنفکران، اهالی سینما، فعالان مدنی و نخبگان سیاسی در محکومیت صریح و بی‌درنگ تجاوز نظامی اسرائیل به ایران و آغاز یک جنگ تحمیلی. برخی با آن موافقت داشتند و آن را بازنشر کردند و برخی نیز چه با ارسال پیام مستقیم به شخص من، چه غیرمستقیم و در لفاظه (در پلتفرم‌هایی که در آن فعالیت داشتند) با آن مخالفت کردند. واضح است که این پست به‌دلیل محدودیت کلمه در اینستاگرام بسیار کوتاه و مختصر بود. در این فرصت اما می‌لیم این بحث را گسترده‌تر کنم تا به برخی از انتقادهای و مخالفت‌ها پاسخ دهم و موضوع‌ام را صریح‌تر و شفاف‌تر بیان کنم زیرا بسیاری از این نقدها یا تحلیل‌ها در این چهل‌واندی سال به چنان عادت و وسواس فکری‌ای تبدیل شده است که از آن خلاصی نداریم.

کسانی که از دور و نزدیک من را می‌شناسند، می‌دانند که آدم

کردند. تکلیف با این عده روشن است و طرف صحبت من این جماعت نیست، کسانی که به‌سرعت بوی کباب شنیدند و آبندیده، لخت شدند، بلکه خطاب من در آن پست کوتاه اینستاگرامی کسانی بود که صلح‌طلب‌اند و مخالف جنگ اما حاضر نیستند ژک‌پوست‌کننده رژیم اسرائیل را به‌دلیل این حمله وحشیانه محکوم کنند و دچار لکنت‌زبان شده‌اند. این افراد می‌کوشند به طریقی در منطقه‌ای امن، وسط‌بازی کنند زیرا معتقدند نخست‌باید به تحریکات حکومت ایران در این جنگ‌افروزی یا به‌تعبیری «به نقش مخرب حاکمیت ایران در این منازعه» پرداخت (امثال محمدالمجو و طیفی از چپ‌های ایرانی).

گروه دیگری هم هستند که معتقدند، چه اهمیتی دارد که چه حرفی بزنیم یا اصلاً حرف بزنیم یا نزنیم و مگر «اظهارنظر یا اعلام موضع افراد ـ چه شاخص، چه غیرشاخص ـ در این شرایط اصلاً کمترین ارزش، اثر و اعتباری دارد؟» این نقل‌قولی است از احمد زیدآبادی در کانال تلگرامی‌اش. درنهایت افرادی نیز باور دارند که این جنگ ما نیست و نباید در این منازعه وارد شد. به‌عبارتی، حرف آنها این است که این جنگ اسرائیل با جمهوری اسلامی است و ربطی به مردم ایران ندارد. در حقیقت آنها از سر خوش بیینی یا بلاهت فقط حرف تئانیاهو را تکرار می‌کنند که خطاب به مردم ایران گفت: «این جنگ ما یا شما نیست».

▼ قلدری ابر قدرت‌ها و نقض فاحش حقوق بین‌الملل

نخست باید روشن کنم که بسیاری از ما زخم‌هایی بر تن و جان‌مان داریم. سال‌ها در دانشگاه آزاد تدریس کردم اما به‌دلیل نامنظاری‌های بسیج دانشجویی، ارسال پیامک به رؤسای دانشگاه و دانشکده و درنهایت به‌پانه‌های واهی، نامه قطع همکاری از بخش آموزش دریافت کردم و خانم‌نشین شدم اما امروز هرکس که الفبای حقوق بین‌الملل را بداند (فارغ از هرگونه کین‌توزی یا انتقام‌گیری) می‌داند که ایران بر جام‌را امضاء کرد و در حین آن، به تمام تعهداتش به ژاناس انمی تن داد اما بر جام به دست ترامپ پاره شد. گروسی عاقبت با تأخیری مزورانه گفت که هیچ نشانه‌ای مبنی بر فعالیت هسته‌ای ایران در جهت ساخت سلاح هسته‌ای مشاهده نشده است و ترامپ نیز وقیحانه هسته‌ای یک کشور نقض فاحش حقوق بین‌الملل برایش اهمیت ندارد! وانگهی نباید فراموش کنیم که در حین مذاکره با آمریکا بود که ایران به‌شیوه‌ای نامتعارف و غیرمنتظره مورد حمله نظامی اسرائیل قرار گرفت. بعد از آن آمریکا دو هفته به ایران فرصت داد تا به میز مذاکره برگردد اما این هم فریبی بیش نبود و آن را نقض کرد و عاقبت به تأسیسات هسته‌ای ایران حمله کرد. واضح است که حمله به تأسیسات هسته‌ای یک کشور نقض فاحش حقوق بین‌الملل است اما چرا بسیاری از کشورهای غربی و حتی ژاناس سکوت اختیار کرده‌اند؟ آیا این چیزی نیست جز قلدری ابر قدرت‌ها که می‌گویند زورمان می‌رسد و ادرا می‌کنیم روی تمامی حقوق بین‌الملل؟! در این واقعه مهلک، مدافعان حقوق بین‌الملل کجای جهان‌اند، چه می‌کنند و سرگرم چه کار مهم‌تری هستند؟ لیکن این داستان فقط داستان امروز ایران نیست و سر درازی در تاریخ ایران‌زمین دارد. اگر فقط نیم‌نگاهی به تاریخ ببینیم، می‌بینیم که روشنفکران و دلسوزان این مرزوبوم بیش از یک‌قرن پیش حقوق بین‌الملل را به مسئله بدل کردند. میرزا عباس یزدی در «رساله آفتاب‌وزمین» معتقد است که در سیاست سودگرانه این دولت‌ها نه حریتی هست، نه